

Från Andersson ⓧ
 Nyggatan, Strängnäs

ⓧ En ädel givare, som vill vara per-
 sonligen okänd, men lämnet följ. versan
 skriftligen. Tjcke att förvälla med
 Albertina Andersson på ålderhus-
 hemmet eller Josefina Andersson på
 råhuset.

Alonso och Emmogène, ⊗

v. 1

P. Krigsman så våld och en fröken så grann
de outto tillhoppa i det gröna.
"Alonso den fappre", så kallades han
och hon "Emm^ogène den sköna".

v. 2

"Ack," suckade han, "då i morgon jag
för till främmande land för att strida,
snart minner för mig väl en saknades få
en rikare friares hälsning du får
och han får mitt rum vid din sida

⊗ Jfr Josefina Andersens "Alonso och Emmo-
goenia." I detta skriftliga meddelande
stavas namnet: "Jemesene", "jenegene",
"genejene". Trycks tyda på tonande
sj-ljud. Melodien till Josefina Anders
sens meddelande parer, ske riktigt i hof
med dessa ord, som ju dock ge en före-
ställning om orsaks innebäll.

"Tyst, grymme, Tyst, grymme,"
 var Immogènes svar,
 och upphär att orätt mig göra,
 den heliga jungfru till vittne jag tar,
 att, hvi det än blir, mina där
 blott dig eller ingen tillhöra

v. 4.

Ett år var han borta. Hon glömde sin vän
 långt borta i främmande landen,
 snart kom en baron i en lysande stat
 och erbjöd Immogène handen

v. 5

⊗ Hans skänker, hans guld, hans förledande
 skick
 snart kommo hans eder att vackla,
 dess flyktige hjärta i svaran han fick,
 och snart fändes bröllopet fackla

Texten lyder i hans sjäker hans guld
 hans förledande sjeck

v. 6

Och nu hade prästen välsignat väit par,
reiu dracks in det guldfrydda hornet.
Men, ack, vilken syn, vad förfärlig gestalt
när stolslaget lånar från hornet

v. 7

Då hos Immogène med häpnad blev spord
en främmande sitta objuden.
Ororlig han satt, utan liv, utan ord
hans ögon ej vändes kring gäster och börd,
han hade dom spända på bruden.

v. 8

Med handen han griper i brudkronan fast.
"Förräderiska, minus dina eder
ditt hägnad, din falskhet! Dig straffe
nu dyd
och rycke i graven dig neder!"

v. 9

Vart år fyra gånger hon visar sig än
när midnatten sänkt sina vingar,
I vit, brudlig dräkt hon då synes igen,
Där skrider ett bemangel - riddaren det är
som kring lånande golf henne svingar

Texten lyder: "ock skriker, att bemangel
riddaren är
den kring lånande golf henne svingar"

4 Bondflickans spinnvisa 4

v. 1.

Rocken snurrar, lampan brinner,
vinterkvällen är så lång,
men lik rök den snart försvinner
under munterhet och sång,
hej, sjung kapp, fader allanulle,
hej, sjung kapp, fader allanulle.

v. 2.

Veckans dagar är ej många,
sön dag får vi snart igen,
då får jag till kyrkan gå,
träffa där min trogne vän.

v. 3.

Ack, vad det skall bli roligt,
när som gudstjänsten är blöt,
kommer han till mig förtröligt
där vi möte stämt förut.

⊗ Melodien se Albertina Andersson
Texten här fullständigare.

Haud i hand vi glada vandra,
 tala om vad nytt som hänt,
 sedan sist vi såg varandra
 och den saknad, som vi känt ...

Ack, vad det skall bli va roligt!
 Likasom två snälla bi
 sätta vi vårt bo förtroligt,
 då vi en gång gifta bli

Ack, vad det skall bli va roligt!
 Som två duvor, ett träd
 skola han och jag förtroligt
 skämta, leka och kyssas med.

Stanna rack, förbi är qvällen
 stockna laupia det är natt
 gömd i sengen under fällen
 drömmer jag så hjertligt gladt,
 hej + sjung opp faddirallallalla,
 hej sjun opp faderallala!